

duktøkonomiopgørelse, overholder gældende krav til metoder og principper.

På baggrund af ovenstående kan det fastslås, at Post Danmark Mailhouse – i lighed med andre enheder i Post Danmark – naturligvis ikke skal indfri forpligtelser vedrørende eventuelle lokalt overtallige tjenestemænd, og at fordelingen af lønomkostninger vedrørende medarbejdere, som er overført til nyt tjenestested eller jobbørs, sker ud fra godkendte principper.«

Jeg skal henholde mig til det anførte.

Spm. nr. S 2357

Til kulturministeren (5/4 01) af:

Peter Skaarup (DF):

»Vil ministeren redegøre for forholdene omkring betingelserne for de danske lokalradioer, særligt for de lokalradioer der har specielt fokus på politiske udsendelser, nærdemokrati og kampagnejournalistik, og som derfor har et absolut minimalt forbrug af musik i udsendelserne, og finder ministeren det i denne sammenhæng ikke hensigtsmæssigt og relevant, at der for sådanne lokalradioer eksisterer en bagatelgrænse for såkaldte Gramexafgifter?«

Begrundelse

Spørgeren har fået oplysninger om, at en lokalradio, der udelukkende anvender frivillig arbejdskraft, og som har et årligt budget på ca. 100.000 kr. for 936 timers udsendelse, er blevet afkrævet 23.000 kr. i årlige Gramexafgifter.

Stationen er i området kendt for sit minimale forbrug af musik og engagement i politik og nærdemokrati.

På spørgeren virker det fuldstændig grotesk, at pladeselskabernes organisation, Gramex, pr. automatik har opgjort, at stationen anvender mindst 80 pct. af sin sendetid på at spille musik – og som følge heraf kræver 23.000 kr. om året i afgifter.

Beløbet på 23.000 kr. er svimlende for en lille lokalradio, der udelukkende benytter frivillig arbejdskraft, og som har et årligt budget på 100.000 kr. for 936 timers udsendelse. Dertil kommer, at lokalradioen ifølge eget udsagn har som speciale at lave politiske udsendelser med

nærdemokrati som kodeord, suppleret med kampagnejournalistik med et absolut minimalt forbrug af musik i udsendelserne.

Spørgeren er interesseret i at få at vide, om ministeren i denne sammenhæng ikke mener, at der bør være en bagatelgrænse for såkaldte Gramexafgifter, særligt for denne type lokalradio.

Svar (11/4 01)

Kulturministeren (Elsebeth Gerner Nielsen):

Efter ophavsretslovens § 68 gælder der en tvangslicens for anvendelse af fonogrammer til radio- og fjernsynsudsendelse og til andre offentlige fremførelser. Tvangslicensen indebærer, at der i de nævnte tilfælde skal betales et vederlag til de udøvende kunstnere og fonogramproducenterne, og dette vederlag opkræves af fællesorganisationen Gramex.

Hvis parterne ikke kan blive enige om vederlaget størrelse, kan dette spørgsmål indbringes for Ophavsretslicensnævnet efter lovens § 47, stk. 1. Ophavsretslicensnævnet er et uafhængigt nævnt, som træffer den endelige administrative afgørelse i sager af denne art. Nævnet har eksisteret siden 1961 og har frem til i dag taget stilling til Gramexvederlagets størrelse i en lang række konkrete afgørelser om lokalradioers anvendelse af fonogrammer. Det følger af nævnets praksis, at dækningsområdet for en lokalradio som udgangspunkt fastsættes til indbyggertallet i den kommune, for hvilken radioen har sendetilladelse. Dækningsområdet kan nedsættes i særlige tilfælde, hvor radioens udsendelser er rettet mod og kun kan tænkes at have interesse for en snævrere befolkningsgruppe end befolkningen i sendeområdet i almindelighed. Dette gælder imidlertid ikke, hvis fonogramanvendelsen udgør mere end 50% af den samlede sendetid.

Der er således i nævnets praksis allerede i en vis udstrækning taget særligt hensyn til visse typer »budskabsradioer«. Skulle der være lokalradioer, som uanset dette måtte være utilfredse med størrelsen af det vederlag, som de betaler til Gramex, bør de indbringe spørgsmålet for Ophavsretslicensnævnet.

Med hensyn til spørgsmålet om en eventuel bagatelgrænse følger det af vore internationale forpligtelser, at der ikke i lovgivningen kan indføres en minimumsgrænse for, hvornår der skal